

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	9508100051
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9508100051.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na verejnom zasadnutí konanom 14. mája 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného JUDr. G. C., pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného JUDr. G. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 30/2009, z 1. augusta 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného JUDr. G. C. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica bol obžalovaný JUDr. G. C. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa oprel na tom skutkovom základe, že

- dňa 07. júla 2006 o 09.10 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U., prijal od PaedDr. W. K. 3 000 Sk (99.58 €) v súvislosti s vydaním rozhodnutia
- v katastrálnom konaní týkajúceho sa návrhu na povolenie vkladu záložného práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 2706/06, pričom dňa 17. júla 2006 vklad povolil;
- dňa 11. júla 2006 okolo 09.30 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. prijal od P. U. 1 000 Sk (33.19 €) v súvislosti s vydaním rozhodnutia
- v katastrálnom konaní týkajúceho sa návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 5088/05, pričom dňa 12. júla 2006 vklad povolil;

- dňa 28. júla 2006 okolo 11.49 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. prijal od R. Y. 1 000 Sk (33.19 €) v súvislosti s vydaním rozhodnutia

- v katastrálnom konaní týkajúcom sa návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3325/06, ktorý mu bol pridelený 31. júla 2006, pričom toho istého dňa vklad povolil;

- dňa 24. augusta 2006 okolo 12.01 v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. žiadal od N. P. úplatok po 1 000 Sk (33.19 €) za každú vec a pre administratívnu pracovníčku nejakú peknú bonboniéru alebo peknú kávu v súvislosti s vydaním rozhodnutia

- v katastrálnom konaní o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3443/06 a

- v katastrálnom konaní o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3444/06,

pričom nasledujúceho dňa t. j. 25. augusta 2006 od N. P. 2 000 Sk (66.39 €) a bonboniéru aj prijal a toho istého dňa vklad v oboch veciach aj povolil;

- dňa 25. augusta 2006 okolo 08.23 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. prijal od Q. U. 2 000 Sk (66.39 €) v súvislosti s vydaním rozhodnutia

- v katastrálnom konaní o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 389/06 a

- v katastrálnom konaní o návrhu na zrušenie vecného bremena vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3920/06,

pričom toho istého dňa vklad v oboch veciach aj povolil;

dňa 25. augusta 2006 okolo 14.05 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. prijal od R. Y. dve bankovky v nezistenej nominálnej hodnote v súvislosti s vydaním rozhodnutia

- v katastrálnom konaní o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3762/06,

pričom návrh na vklad v predmetnej veci toho istého dňa povolila jeho kolegyňa Mgr. Q. I., ktorú skutočnosť obžalovaný zistil po predchádzajúcom vzhliadnutí elektronicky vedeného registra návrhov na vklad vlastníckeho práva v rámci rozhovoru o predmetnej veci s R. Y., ktorému predchádzalo prijatie uvedených bankoviek;

- dňa 28. augusta 2006 okolo 11.41 h v administratívnej budove Správy katastra nehnuteľností v U., na ul. V. č. X, v kancelárii č. XX, ako vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a zároveň osoba spôsobilá rozhodovať o návrhoch na vklad Katastrálneho úradu v X., Správy katastra U. prijal od Mgr. P. L. 2 000 Sk (66.39 €) v súvislosti s vydaním rozhodnutia

- v katastrálnom konaní týkajúcom sa návrhu na povolenie vkladu záložného práva vo veci vedenej pod sp. zn. V - 3804/06, pričom toho istého dňa vklad aj povolil.

Za spáchanú trestnú činnosť prvostupňový súd uložil obžalovanému podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti - výkon zamestnania, povolania alebo funkcie spojenej s rozhodovacou právomocou v orgáne verejnej moci v trvaní 5 rokov.

Proti prvostupňovému rozsudku podali riadne, včas odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaný.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v odvolaní uviedol, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil siedmimi čiastkovými útokmi. Práve mnohosť útokov je tou skutočnosťou, ktorá má v tomto prípade dominantný vplyv na určenie druhu a výmery trestu. Obžalovaný sa trestnej činnosti sa dopustil v pozícii verejného činiteľa /čo je aj vyjadrené príslušnou trestnou sadzbou/, avšak na takom úseku činnosti štátnej správy /katastrálne konanie/, ktoré má bezpochyby celospoločenský význam /obstarávanie vecí všeobecného záujmu/, pretože táto činnosť zahŕňa najmä rozhodovanie o vlastníckych a iných právach k nehnuteľnostiam. Z vykonaného dokazovania vyplynula v podstate bezmocnosť účastníkov katastrálneho konania domôcť sa svojich práv na jednej strane a v istom smere výhradné postavenie obžalovaného na strane druhej, ktorý si svojím ne/konaním vytváral priestor pre prijímanie úplatkov. Prijímanie úplatkov obžalovaným bola imanentnou súčasťou jeho výkonu práce. Je zrejmé, že ak by nedošlo k zásahu orgánov činných v trestnom konaní, páchatel' by bezpochyby v trestnej činnosti pokračoval aj naďalej.

Poukázal na to, že prvostupňový súd neprihliadol na to, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil so zisťným motívom a viacerými útokmi na významnom úseku štátnej správy a mal mu byť z týchto dôvodov uložený aj peňažný trest.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestov v intenciách odvolania, t.j., aby obžalovanému popri treste zákazu činnosti uložil aj trest odňatia slobody pri strednej trestnej sadzbe so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a primeraný peňažný trest.

Obžalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie do výroku o vine a treste z dôvodov uvedených v ust. § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Tr. por. Poukázal na to, že on využil svoje právo a nevypovedal a súd prvého stupňa ho uznal za vinného v podstate na základe svedeckej výpovedi svedkov, ktorí si presne nepamätali a nevedeli sa vyjadriť ku skutkom po doplnení dokazovania, niektorí dokonca tieto skutky popreli, a na základe vykonaných zvukovo-obrazových záznamov.

V ďalšej časti odvolania postupne poukázal na jednotlivé výpovede svedkov k skutkom uvedeným v rozsudku.

K bodu 1/ podrobne uviedol, ako rozporne vypovedala svedkyňa K. v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní ohľadne toho, kedy mu mala dať peniaze, či pri prvom alebo druhom stretnutí, že peniaze mu dala z vďačnosti a nebrala to ako úplatok. Namietal prehratý obrazovo-zvukový záznam, že je v rozpore so zákonom a nevyplyvajú z neho dôkazy v tom smere, že by svedkyňa mala dať obžalovanému peniaze. Záznam zo 17. júla nebol prehraný, pretože sa v spise nenachádzal. Žiadal, aby súd bral do úvahy nesprávny postup policajtov v tom, že svedkyňi dopredu prehrávali obrazovo-zvukový záznam a donucovali ju tým k výpovedi. Svedkyňa ani na hlavnom pojednávaní nevedela odstrániť rozpory vo svojich výpovediach.

Podrobne rozviedol aj výpoveď svedkyne U., poukázal na to, že ona nežiadala o žiadne uprednostnenie, položila peniaze na stôl, ani nevedela či si ich zobral, dala mu ich z vďačnosti až potom, ako povolil vklad. Okrem tvrdenia svedkyne nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti.

K výpovedi svedkyne Y. uviedol, že svedkyňa na ostatnom hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že nikdy nedávala obžalovanému úplatok. Ak mu dávala nejaké peniaze bolo to na kolky, pričom aj svedkyňa W. uviedla, že to bolo v danom čase bežné v praxi na Katastrálnom úrade. Svedkyňa sa tiež jednoznačne vyjadrila k postupu očtk, keď jej prehrávali zvukovo-obrazové záznamy ešte pred

samotným výsluchom a nútili ju vypovedať v neprospech obžalovaného, ešte pred jej samotným výsluchom, čo preukazuje nezákonný postup očtk v trestnom konaní.

Obžalovaný poukázal aj na rozpory vo výpovedi svedka P. ohľadne toho, či dal peniaze na stôl alebo do rúk obžalovaného. Podľa jeho vyjadrenia nevedel, že keď niekomu dá peniaze, že je to úplatok. Poukázal na nezákonnosť vykonania obrazovo-zvukového záznamu.

V súvislosti s výpoveďou svedka U. uviedol, že tento svedok poprel konanie popísané v obžalobe pod bodom 5/ a vypovedal, že neposkytol úplatok v súvislosti s vybavovaním návrhov na vklad. Obžalovaného nepoznal, hoci sa na neho dobre pozrel. I po prehratí obrazovo-zvukových záznamov zotrval na svojom tvrdení, že obžalovanému nedával peniaze.

Na základe dokazovania na hlavnom pojednávaní mal za to, že nebolo ani výpoveďou svedka Q. U. a ani vykonaním dokazovania obrazovo-zvukovým záznamom resp. oboznámením jeho písomného prepisu preukázané tvrdenie popísané v obžalobe, že by obžalovaný dňa 25. augusta 2006 okolo 08:20 hod. na inkriminovanom mieste prijal od svedka Q. U. 2 000 Sk za to, že

- uprednostní vydanie rozhodnutia v katastrálnom konaní týkajúceho sa vkladu V 3920/06
- uprednostní vydanie rozhodnutia v katastrálnom konaní týkajúceho sa vkladu V 3890/2006
- uprednostní vydanie rozhodnutia v katastrálnom konaní týkajúceho sa vkladu V 4093/06.

Svedok Mgr. PhDr. P. L. vypovedal, že si nepamätá na žiadne súvislosti, nepamätá si na obžalovaného, ani sa s ním nikdy súkromne nestretol.

Po prehratí obrazovo - zvukového záznamu sa tento svedok vyjadril v tom zmysle, že si nemyslí, že to čo mu dával boli peniaze, mohol to byť nejaký papier, na ktorom bol napísaný nejaký odkaz, alebo číslo niečoho. Potvrdil, že v zázname je to on, ale nespomína si na túto konkrétnu situáciu.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania sa vyjadril, že on úplatok nikdy nikomu nedal, že to slovo mu je cudzie, nevylúčil, že vtedy nemal čas a pánovi C. možno dal 2 000 Sk, ale bol to osobný dar, nešlo o žiadny úplatok. Nevylúčil taktiež, že je možné, že suma 2 000 Sk bola určená na kolký.

Poukázal na výpoveď svedkyne W. - riaditeľky Správy katastra U.. Z jej vyjadrenia je možné vyvodiť záver o tom, že vyjadrenie obžaloby o uprednostnení resp. o zabezpečení uprednostnenia žiadateľov o vklad JUDr. C. je len tvrdením obžaloby. Predmetné tvrdenie nebolo podložené žiadnym z dôkazov vykonaným na hlavnom pojednávaní a práve naopak bolo výpoveďou svedkyne vyvrátené.

Trestné stíhanie v predmetnej veci považuje od samého začiatku za nezákonné. Poukázal na to, že v priebehu prípravného konania sa menil skutok niekoľkokrát, nebola preto zachovaná jeho totožnosť, čo je v rozpore so zásadou zakotvenou v § 2 ods. 1 Tr. por. Vo veci boli nezákonne nasadené ITP a následne mu bolo nezákonne vznesené obvinenie. Z tohto dôvodu považuje všetky rozhodnutia týkajúce sa nasadenia informačno-technických prostriedkov v predmetnej veci za nedôvodné, protizákonné a protiústavné a dôkazy z nich za irelevantné a nepoužiteľné v konaní pred súdom.

Taktiež je toho názoru, že vydanie príkazu na nasadenie informačno technických prostriedkov sudcom pre prípravné konanie v tejto trestnej veci nebolo v súlade s Trestným poriadkom a to najmä v tom, že odôvodnenie obsahovalo všeobecné formulácie bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností.

Vydanie príkazu bolo v rozpore s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 31/2006.

Ak je odôvodnenie takéhoto príkazu len formálne, a nie sú v ňom uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k jeho vydaniu, a text odôvodnenia obsahuje len zákonom stanovené podmienky vo

všeobecnej rovine, takýto spôsob odôvodnenia treba považovať za zjavne neodôvodnený. A keďže dôkaz získaný v rozpore so zákonom prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz, ktorý vychádza z obsahu nezákonne získaného dôkazu, má obhajoba za to, že nemožno v tomto konaní vykonávať dôkazy získané na základe týchto nezákonných príkazov.

Má za to, že aj právne posúdenie konania obžalovaného ako trestného činu podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nie je v súlade so zákonom. Znak uvedený v citovanom zákonom ustanovení - prijatie úplatku v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu - nemohol byť v predmetnom prípade vôbec naplnený, nakoľko obžalovanému sa kladie za vinu, že mal prijať úplatok v bode 1/- 7/ obžaloby v súvislosti s uprednostnením vydania rozhodnutia o návrhu konkrétnych fyzických osôb, t.j. v súvislosti so zabezpečovaním individuálneho záujmu konkrétnych žiadateľov o vklad.

Má potom za to, že uložený trest je neprimerane prísny. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške trestu síce tento uložil na spodnej hranici trestnej sadzby, avšak nezistil v danom prípade žiadne významné okolnosti, ktoré by umožňovali uložiť aj trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

V tejto súvislosti by chcel poukázať na skutočnosť, že skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, sa mali stať v roku 2006, t. j. pred 7 rokmi. Pokiaľ ide o jeho osobu, vždy viedol riadny život, nedopustil sa žiadneho protispoločenského konania, nebol prejednávaný ani priestupkovo.

Dĺžka samotného trestného konania, ktoré nemohol ovplyvniť, je teda takmer 7 rokov, čo je doba, ktorú už aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe, je možné považovať za lehotu, ktorá je porušením základného práva na konanie bez prieťahov (rovnako tak čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Pričom táto samotná skutočnosť (ako okolnosť prípadu) v spojitosti s jeho životom, ktorý viedol pred skutkami, ktoré sú mu kladené za vinu, ako aj po nich (pomer páchatela), predstavujú okolnosti, ktoré v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. por. zákona umožňujú uložiť v prípade uznania viny aj trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v tomto prípade aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom spolu so súčasným uložením probačného dohľadu. Týmito skutočnosťami sa tiež súd prvého stupňa nezaoberal a tieto nezobral do úvahy pri rozhodovaní o výške trestu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že ak by aj odvolací súd dospel k záveru o jeho vine, na jeho nápravu a pri zachovaní tak individuálnej ako aj generálnej prevencie trestu, uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom považuje za dostatočný a primeraný.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, jeho oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu, alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného nie sú dôvodné.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný JUDr. G. C. už bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 30/2009, z 28. júla 2010 z predmetnej trestnej činnosti uznaný vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený trest zákazu činnosti v súvislosti s výkonom funkcie verejného činiteľa v trvaní 5 rokov.

Na základe odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 16.

augusta 2012 zrušil prvostupňové rozhodnutie a v zrušujúcom rozhodnutí vytkol Špecializovanému trestnému súdu, že

1. a/ že sa nevysporiadal s námietkami obžalovaného ohľadne nezákonnosti vydania príkazu na použitie ITP.

b/ odôvodnenie vydania príkazov na použitie ITP a vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov je nedostatočné.

c/ nevysporiadal sa s rozdielnymi skutočnosťami uvedenými v podnete na vydanie ITP a v samotnom návrhu.

2. a/ V bode 1/ rozsudku, aby ustálil, kedy bol skutok spáchaný či 7. júla alebo 17. júla.

b/ Vysporiadal sa so skutočnosťou, že svedkovi bol prehratý obrazovo-zvukový záznam už v prípravnom konaní, ale neexistuje o tom žiadny záznam, obdobne mali vyšetrovatelia postupovať aj pri výsluchu ďalších svedkov.

3. V bode 4/ - sudkyňa upravila skutkovú vetu, chýbal tam údaj o prijatí úplatku, v odôvodnení to konštatuje.

4. V bode 5/ najvyšší súd konštatuje, že nie je preukázané, že by svedok U. dal obžalovanému peniaze za odkladovanie - problém v súvislosti ohľadne toho, že najskôr mu peniaze dal, potom ich obžalovaný mu dával naspäť, aby išiel za ne kúpiť kolký.

5. Vysporiadať sa s námietkami obžalovaného aj v bodoch 2/, 3/, 6/, 7/.

6. Vysporiadať sa s námietkami obžalovaného o tom, že chýba dôkaz, že by zložil sľub.

7. Zlé odôvodnenie uloženého trestu zákazu činnosti.

Špecializovaný trestný súd po zrušení veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní 14. mája 2013, 11.-12. júla, 1. augusta 2013 a vo veci rozhodol a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že Špecializovaný trestný súd po zrušení veci na hlavnom pojednávaní 11.-12. júla, 1. augusta 2013 vykonal dokazovanie v intenciách uvedených v zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 16. augusta 2012.

Doplnil dokazovanie v celom rozsahu tak, ako to v zrušujúcom rozhodnutí uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky. Na hlavných pojednávaniach vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, vyžiadal si potrebné listinné dôkazy. Vykonané dôkazy v súlade so zásadou zakotvenou v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i súhrne a vyvodil z nich správne skutkové i právne závery. Svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil, v dôvodoch svojho rozhodnutia sa vysporiadal s obrannými tvrdeniami obžalovaného. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, o ktoré dôkazy a skutočnosti oprel skutkové zistenia.

Ku každému jednému čiastkovému skutku pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podrobne prvostupňový súd rozviedol výpovede svedkov z prípravného konania, hlavných pojednávaní, poukázal na rozpory v jednotlivých výpovediach svedkov, odstránil vzniknuté rozpory a vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania upravil v jednotlivých čiastkových skutkoch niektoré skutočnosti rozdielne od obžaloby tak, aby zodpovedali vykonanému dokazovaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení rozhodnutia nebude opätovne rozoberať jednotlivé dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú, pretože sú podrobne uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku.

Prvostupňový súd sa vysporiadal s námietkou obžalovaného, ktorá smerovala k tomu, že obrazovo-zvukové záznamy sú nekvalitné a nie je možné ich použiť ako dôkaz. Na hlavných pojednávaniach boli opätovne prehraté obrazovo-zvukové záznamy, boli prečítané i prepisy z obrazovo-zvukových záznamov a po vykonaní dôkazov horeuvedeným spôsobom obžalovaný už nenamietal nezákonnosť vykonania dôkazov vyplývajúcej z toho, že obrazovo-zvukové záznamy nie sú kvalitné.

Obžalovaný v súvislosti s príkazom na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov namietal aj to, že obrazovo-zvukové záznamy boli použité v rozpore s ustanovením § 115 ods. 6 Tr. por. Z výsluchov svedkov a záznamov v spise z prípravného konania správne senát ustálil, že obrazovo-zvukové záznamy boli použité až po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Je pravda, že o ich existencii orgány činné v trestnom konaní informovali svedkov, ale nepoužili ich ako dôkaz. S rozporom, ktoré vznikli s použitím obrazovo-zvukových záznamov vo veci svedkyne Y. sa Špecializovaný trestný súd vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia.

V súvislosti s obrazovo-zvukovými záznamami obžalovaný namietal aj skutočnosť, že neboli splnené podmienky na ich vydanie, pretože nebolo správne odôvodnené ich použitie a nebolo preukázané, že orgány činné v trestnom konaní nepreukázali a nedokumentovali skutočnosť, že aj iným spôsobom sa snažili získať informácie o odhaľovaní a dokumentovaní trestnej činnosti. Aj v tomto smere sa prvostupňový súd vysporiadal s námietkami obžalovaného a vyhodnotil použitie obrazovo-zvukových záznamov tak, že boli vydané v súlade s Trestným poriadkom, odôvodnenie príkazu spĺňalo všetky podmienky, ako to vyžaduje zákon. V čase rozhodovania sudcu pre prípravné konanie bolo začaté trestné stíhanie vo veci, existovalo dôvodné podozrenie z korupčného správania sa obžalovaného. Takýto zásah do súkromia obžalovaného bol legítimný a legálny.

Obžalovaný namietal v odôvodnení odvolania v súvislosti s uznesením o začatí trestného stíhania, so žiadosťou o vydanie príkazu na vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov aj tú skutočnosť, že podnet na podanie návrhu na vyhotovenie obrazových a zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov sú rozdielne a nebola zachovaná totožnosť skutku, pretože v návrhu bolo uvedené, že obžalovaný mal prijímať alebo žiadať úplatky aj v dňoch pracovného voľna a uprednostňovať vybavovanie vecí pre stavebné firmy. K týmto skutočnostiam Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že určité nepresnosti v súvislosti so znením podnetu na podanie návrhu na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov, v návrhu prokurátora na ich vydanie a vydanom príkaze sudcu vznikli, ale podstata a totožnosť skutku ostali zachované, s poukazom na osobu páchatel'a, miesto páchania trestného činu, spôsob páchania. Už v predchádzajúcej časti odôvodnenia Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na to, že prvostupňový súd upravil vzhľadom na výsledky dokazovania niektoré čiastkové skutky rozdielne od obžaloby, ale aj v tomto prípade totožnosť skutku bola zachovaná. Prípravné konanie je štádium, v ktorom sa zabezpečujú a získavajú dôkazy a nie je možné, aby všetky skutočnosti, ktoré orgány činné v trestnom konaní objasňujú a zabezpečujú, boli úplne totožné vo všetkých štádiách trestného konania.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá bola namietaná obžalovaným v konaní pred súdom a aj v odvolaní je tá skutočnosť, že obžalovaný uvádzal, že svedkovia boli vypočúvaní pod určitým druhom nátlaku a s tým, že im bolo povedané, že ak usvedčia obžalovaného, môže byť v prospech nich použitý inštitút dočasného odloženia vznesenia obvinenia. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní po zrušení veci, všetkým svedkom položil otázky, či bol voči nim použitý nátlak, kedy boli oboznámení s možnosťou dočasného odloženia vznesenia obvinenia a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje, že aj v tomto prípade s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, že boli všetky úkony vykonané v súlade s Trestným poriadkom. S tvrdeniami Y., ktorá hovorila, že pri prvotnom výsluchu, že bol na ňu vyvíjaný nátlak sa vysporiadal Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozhodnutia, kde poukázal na niektoré veci, v ktorých svedkyňa evidentne nehovorila pravdu, a preto, keďže ostatní svedkovia nepotvrdili, že bol na nich robený určitý nátlak, v tejto časti výpovede neuveril tvrdeniu svedkyne.

V zmysle pokynu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa senát Špecializovaného trestného súdu

zameral na zistenie, či obžalovaný riadne zložil sľub štátneho zamestnanca. Vo veci bola vypočutá svedkyňa JUDr. V., do rúk ktorej obžalovaný skladal sľub. Potvrdila, že obžalovaný v plnom rozsahu prečítal znenie sľubu, súhlasil s jeho obsahom a následne bol uzavretý štátnozamestnanecký pomer, bola podpísaná pracovná zmluva a obžalovanému bol odovzdaný platobný výmer. V osobnom spise sa nenachádza sľub štátneho zamestnanca v písomnej forme, ale podstatné je to, štátnozamestnanecký pomer vzniká zložením sľubu.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že Špecializovaný trestný súd doplnil dokazovanie v intenciách uvedených v zrušujúcom rozhodnutí. Vykonané dôkazy správne vyhodnotil a v súlade so zákonom kvalifikoval konanie obžalovaného. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, prečo nemôže byť konanie obžalovaného kvalifikované v jednočinnom súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré okolnosti bral do úvahy pri ukladaní trestu, že pri ukladaní trestu bral do úvahy všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., § 34 ods. 6 Tr. zák. Vyhodnotil v prospech obžalovaného poľahčujúce okolnosti.

Uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov na spodnej hranici trestnej sadzby je v súlade so zákonom. Ako konštatuje aj prvostupňový súd vzhľadom na výšku trestnej sadzby stanovenej v § 329 ods. 2 Tr. zák. je uložený trest odňatia slobody s prihliadnutím na doterajšiu beztrestnosť obžalovaného, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu dostatočný a z horeuvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý sa domáhal uloženia vyššieho trestu, pretože uložená výška trestu odňatia slobody je neprimerane mierna. Sám prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v odvolaní konštatuje, že skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v pozícii verejného činiteľa je vyjadrená príslušnou trestnou sadzbou, ktorá je prísna a podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprimerane prísna. Na jednej strane je potrebné brať do úvahy skutočnosť, že trestná činnosť bola spáchaná viacerými čiastkovými skutkami, ale na druhej strane je potrebné brať do úvahy aj to, za akých okolností došlo k prijatiu finančných prostriedkov a ich výšku. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s návrhom prokurátora na uloženie peňažného trestu s prihliadnutím na výšku uloženého trestu, pri ktorom samotná spodná hranica trestnej sadzby je neprimerane prísna, ale súdy nemohli ukladať trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Pri ukladaní trestu brali súdy do úvahy aj dobu, ktorá ubehla do začiatku trestného stíhania do právoplatného skončenia veci.

Aj obžalovaný sa v odvolaní domáhal uloženia iného druhu trestu - trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že trest odňatia slobody je uložený na spodnej hranici trestnej sadzby a podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody vylučuje ustanovenie § 49 Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v konaní o odvolaní nepredložil žiadne skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých by mohli súdy postupovať v súlade s ustanovením § 39 Tr. zák. a mimoriadne znížiť uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody a preto jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s výkonom funkcie vkladára počas trvania štátnozamestnaneckého pomeru. Preto je v súlade so zákonom aj uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie spojenej s rozhodovacou právomocou v orgáne verejnej moci v trvaní 5 rokov. Aj pri rozhodovaní o treste zákazu činnosti súd postupoval v súlade s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v zrušujúcom rozhodnutí, upravil výrok o treste zákazu činnosti, vyšpecifikoval uloženie trestu zákonnej činnosti tak, aby sa vzťahovalo na činnosť, pri ktorej sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti a uložený trest v

potrebnom rozsahu odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia ohľadne dôvodov, pre ktoré tento trest uložil.

Odvolania obžalovaného, prokurátora neboli dôvodné a preto ich Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.